Lietas Nr.1555000982625

Lietas Nr. 1A/25/4001

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2026. gada 6. maijā

Vidzemes rajona tiesas tiesnese Sanita Babre, rakstveida procesā izskatīja /Persona A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Sūdzību izskatīšanas nodaļas priekšnieces /Persona B/ lēmumu Nr. 15550009826825-5.

Aprakstošā daļa

[1] Vidzemes rajona tiesā 2025. gada 19. decembrī saņemta sūdzības iesniedzēja /Persona A/ sūdzība par augstākas amatpersonas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Sūdzību izskatīšanas nodaļas priekšnieces /Persona B/ 2025. gada 2. decembra lēmumu Nr. 15550009826825-5 ar kuru atstāts negrozīts 2025 gada 22. oktobrī pieņemtais Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu Izmeklēšanas biroja Izmeklēšanas nodaļas Galvenā inspektora /Persona C/ lēmums Nr. 15550009826825-4.

[2] Ar Vidzemes rajona tiesas 2025. gada 30. decembra lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta.

[3] 2025. gada 3. oktobrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu Izmeklēšanas biroja Meklēšanas nodaļas Galvenais inspektors /Persona D/, pamatojoties uz Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 “Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk ceļu satiksmes noteikumi) 13. un 16. punktu un Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešo daļu un 70. panta otro daļu uzsāka administratīvā pārkāpuma procesu par un atzina /Persona A/ par pie administratīvās atbildības saucamo personu.

2025. gada 22. oktobrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu Izmeklēšanas biroja Izmeklēšanas nodaļas Galvenais inspektors /Persona C/ pieņēma lēmumu Nr. 15550009826825-4.

Lēmumā norādīts, ka 2024. gada 24. novembrī plkst. 01:11 (izsaukums) /Adrese A/ krastmalā pretī Dzelzceļa pārvadam, /Persona A/ šķērsoja 11. /Adrese B//AdreseB/no 13. janvāra ielas puses virzienā uz Daugavas pusi, tam neparedzētā vietā, nepārliecinoties par attālumu līdz transportlīdzekļiem, kas tuvojas, kā arī novērtējot to braukšanas ātrumu un nepārliecinoties, ka brauktuves šķērsošana nav bīstama, kā rezultātā notika uzbraukums gājējam ar transportlīdzekli /Transportlīdzeklis A/, reģistrācijas numurs /Numurs A/.

Ievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 13. un 16. punktu un Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešo daļu un 70. panta otro daļu sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods četru naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 20 EUR.

[4] Nepiekrītot sastādītajam lēmumam, /Persona A/ to apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšniekam.

[5] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Sūdzību izskatīšanas nodaļas priekšniece /Persona B/ 2025. gada 2. decembrī pieņēma lēmumu Nr. 15550009826825-5 par lēmuma atstāšanu negrozītu, bet sūdzību noraidīt.

Lēmumā norādīts, ka lietā iegūti pietiekoši un ticami pierādījumi sūdzības iesniedzēja vainai viņam inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Augstāka amatpersona ir vērtējusi lietā sniegtās /Persona E/ liecības, kurās norādīts, ka viņš vadīja automobili /Transportlīdzeklis A/ ar braukšanas ātrumu 50 - 60 km/h, lēmumā norādītajā laikā un vietā. Kāda persona šķērsoja brauktuvi skrienot no kreisās puses uz labo pusi. Šī persona ietriecās automobiļa /Transportlīdzeklis A/ kreisajā pusē. Šim gājējam nebija atstarojošas vestes vai citu atstarojošu elementu.

Sūdzības iesniedzējs savos paskaidrojumos, ko iesniedza VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļā, norādījis tādu pašu lietas apstākļu izklāstu, kāds atspoguļots viņa sūdzībā.

Lietas izskatīšanas gaitā vērtēti video ieraksti, kas uzņemti ar novērošanas kamerām pie ceļu satiksmes negadījuma vietas, kā arī ņemti vērā VTEB eksperta /Persona F/ eksperta atzinumos Nr. 25-258 un Nr. 25-577 izdarītie secinājumi.

Izvērtējot sūdzības saturu, augstāka amatpersona ir secinājusi, ka lietā nav strīds par to, ka sūdzības iesniedzējs šķērsoja brauktuvi lēmumā norādītajā laikā un vietā. Kā arī nav strīds par to, ka viņam uzbrauca virsū automobilis /Transportlīdzeklis A/.

Lietā ir noskaidrojams jautājums, vai /Persona A/ rīcībā ir saskatāms Ceļu satiksmes noteikumu 13. un 16. punktu prasību pārkāpums.

Ceļu satiksmes negadījums notika 11. novembra krastmalā pretī Dzelzceļa pārvadam brīdī, kad /Persona A/ šķērsoja 11. novembra krastmalas brauktuvi no 13. janvāra ielas puses Daugavas virzienā, tam neparedzētā vietā, nepārliecinoties par attālumu līdz automobilim /Transportlīdzeklis A/, kas tuvojās no labās puses Dzelzceļa pārvada virzienā, kā arī nenovērtēja tā braukšanas ātrumu un nepārliecinājās, ka brauktuves šķērsošana nav bīstama.

VTEB eksperta /Persona F/ eksperta atzinumā secināts, ka nav pamata uzskatīt, ka automobiļa /Transportlīdzeklis A/ vadītājam bija tehniska iespēja novērst uzbraukumu bremzējot un, ka automobiļa vadītāja darbības bija saistāmas ar uzbraukuma rašanos.

No satiksmes drošības viedokļa gājēja darbība bija ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesls.

Tāpat VTEB eksperts /Persona F/ secināja, ka ekspertīzes ceļā nav iespējams noteikt precīzu automobiļa /Transportlīdzeklis A/ braukšanas ātrumu. Objektīvie dati kopumā neliecina par to, ka automobiļa /Transportlīdzeklis A/ braukšanas ātrums negadījuma laikā varēja būtiski pārsniegt braukšana ātrumu 50 - 60 km/h.

/Persona A/ ceļu satiksmes negadījuma brīdī bija stiprā alkohola reibumā, kas, atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 21. panta 4. punktam, ir uzskatāms par atbildību pastiprinošu apstākli, un ar savām darbībām būtiski apdraudēja ceļu satiksmes drošību.

No sūdzības satura neizriet, ka viņš atzīst pārkāpumu un nožēlo izdarīto, līdz ar ko izskatāmā gadījumā Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu Administratīvās atbildības likuma 11. panta pirmās daļas izpratnē.

Ņemot vērā iepriekš norādīto konstatēts, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu Izmeklēšanas biroja Izmeklēšanas nodaļas Galvenā inspektora /Persona C/ pieņemtais lēmums ir likumīgs un pamatots. Lietā nav konstatēti objektīvi, tiesiski un pamatoti iemesli pieņemtā lēmuma atcelšanai un administratīvā pārkāpuma procesa izbeigšanai.

[6] Pārsūdzot augstākas amatpersonas lēmumu, atsaucoties uz Administratīvā atbildības likuma 184. panta pirmā daļas, 185. pantu un 186. pantu, sūdzības iesniedzējs lūdz tiesu atcelt 2025. gada 2. decembra lēmumu par soda piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 15550009826825-5 un izbeigt lietvedību izsakot aizrādījumu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2025. gada 7. oktobrī saņēma portālā /Tīmekļvietne A/ pavēsti administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 15550009826825-2 par ierašanos uz lietas izskatīšanu un paskaidrojama sniegšanu līdz 2025. gada 9. novembrim. Tā kā nebija saņēmis lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu, tad būtiski tika pieļauti procesuālie pārkāpumi, jo netika nodrošinātas viņa tiesības zināt, ka par sūdzības iesniedzēju ir uzsākts administratīvā pārkāpuma process un līdz ar to nevarēja izmantot savas tiesības iesniegt paskaidrojumu, kā arī bija nesamērīgi īss termiņš paskaidrojuma sniegšanai. 2025. gada 9. oktobrī iesniedza iesniegumu ar lūgumu paziņot sūdzības iesniedzējam lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu, noteikt samērīgu termiņu paskaidrojuma iesniegšanai, kas ļautu pilnvērtīgi īstenot viņa tiesības uz aizstāvību un noteikt jaunu administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiku.

2025. gada 10. oktobrī uz iesniegumu saņēma atbildi kopā ar pielikumu, par to, ka 2025. gada 3. oktobrī bija uzsākts administratīvā pārkāpuma process Nr. 15550009826825-1.

2025. gada 22. oktobrī mutvārdu procesā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu Izmeklēšanas biroja Izmeklēšanas nodaļas Galvenais inspektors /Persona C/ izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr. 15550009826825

Augstāka amatpersona, izskatot 2025. gada 5. novembra sūdzību par 2025. gada 22. oktobra lēmumu, nav izvērtējusi sūdzībā norādīto apstākli, ka lēmumā par kriminālprocesa Nr. 15210033224 izbeigšanu ir norādīts, ka: "2024. gada 24. novembrī pie video ieraksta laika atzīmes 01:09:54 redzams, ka gājējs uzsāk 11. novembra krastmalas brauktuves puses, kas ved Akmens tilta virzienā, šķērsošanu. Pie video ieraksta laika atzīmes 01:10:15 redzams, ka gājējs no sadalošās joslas uzsāk šķērsot 11. novembra krastmalas brauktuves pusi, kas ved dzelzceļa tilta virzienā. Uzbraukums gājējam notiek pie video ieraksta laika atskaites atzīmes 01:10:19. Gājēja un automobiļa /Transportlīdzeklis A/ savstarpējais izvietojums dažādās uzbraukuma epizodēs, izņemot gala pozīcijas, video ierakstā nav redzams."

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka laika intervāls starp viņa kustības uzsākšanu (01:09:54) un sadursmi ar transportlīdzekli (01:10:19) ir 25 sekundes. Šis laika posms nepārprotami liecina par to, ka sūdzības iesniedzējs pārvietojās raiti un koordinēti, nevis lēni vai haotiski, kā arī nebija uzkavējies uz ielas braucamās daļas un šāda uzvedība nav raksturīga cilvēkam, kurš būtu bijis dezorientēts alkohola reibuma dēļ.

Ja sūdzības iesniedzējs, kā gājējs, pārvietojas pa brauktuvi 25 sekundes, bet transportlīdzeklis tomēr izraisīja sadursmi ar viņu, tas norāda uz atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no transportlīdzekļa /Transportlīdzeklis A/ ar valsts reģistrācijas numuru /Numurs A/ vadītāja puses. Ja vadītājs būtu ievērojis atļauto ātrumu (50 km/h apdzīvotā vietā), viņam būtu pietiekami daudz laika un iespēju sūdzības iesniedzēju pamanīt un reaģēt - samazināt ātrumu vai apstāties.

Norāda, ka ziemas sezonā, kad ceļa segums var būt slidens un bremzēšanas ceļš ievērojami pagarinās, arī neliela ātruma pārsniegšana (piemēram, 8 km/h) var tikt uzskatīta par ceļu satiksmes risku un uzskatāma par nozīmīgu drošības pārkāpumu no transportlīdzekļa /Transportlīdzeklis A/ vadītāja puses.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu ne lēmumā Nr. 15550009826825-4, ne lēmumā Nr. 15550009826825-5 nav izvērtēts apstāklis, ka /Transportlīdzeklis A/ vadītājs bija pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 55. panta pirmo daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 10 kilometriem stundā Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā. Šis apstāklis ir īpaši nozīmīgs, ņemot vērā, ka pilsētas teritorijā pastāv paaugstināts risks gājēju un citu satiksmes dalībnieku drošībai. Ceļu satiksmes likuma 55. panta pirmā daļa paredz atļautā braukšanas ātruma ierobežojumu tieši tādēļ, lai nodrošinātu drošu satiksmi un samazinātu negadījumu risku apdzīvotās vietās. Lēmumos nav izvērtēts, ka pat neliels ātruma pārsniegums pilsētā var būtiski ietekmēt satiksmes drošību. Šī neņemšana vērā noved pie nepilnīgas pārkāpuma apstākļu izvērtēšanas.

Sūdzības iesniedzējs iebilst par lēmumā Nr. 15550009826825-5 norādīto, ka izskatāmajā gadījumā nav pamats atzīt administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu, jo sūdzības iesniedzējs nenožēlo administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. 2024. gada 24. novembra ceļu satiksmes negadījums, kurā guva veselības bojājumus un ilgstoši atradās komas stāvoklī, sūdzības iesniedzējam radījuši būtiskus un ilgstošus veselības traucējumus, ar kuriem viņam būs jādzīvo visu atlikušo mūžu. Tiešu seku rezultātā sūdzības iesniedzēja darba spējas ir būtiski

samazinājušās, un viņš vairs nespēj pilnvērtīgi veikt savus profesionālos pienākumus tādā apjomā un kvalitātē, kā tas bija pirms ceļu satiksmes negadījuma. Šie veselības bojājumi būtiski ietekmē sūdzības iesniedzēja ikdienu. Pēc ceļu satiksmes negadījuma sūdzības iesniedzējs nespēj droši pārvietoties pilsētvidē. Šis ceļu satiksmes negadījums viņam liek izvairīties no situācijām, kurās agrāk varēja brīvi atrasties, tostarp šķērsot ielas vai uzturēties konkrētās vietās un laikā.

[7] Līdz 2026. gada 25. martam lietas dalībnieki tiesā nav iesnieguši paskaidrojumus, pieteikuši noraidījumu, lūguši izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī nav iesnieguši citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus.

Motīvu daļa

[8] Izvērtējusi lietas materiālus un pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Sūdzību izskatīšanas nodaļas priekšnieces /Persona B/ lēmums Nr. 15550009826825-5 atstājams negrozīts, bet /Persona A/ sūdzība noraidāma.

[9] Administratīvās atbildības likuma 178. panta pirmajā daļā noteikts, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

Sūdzības iesniedzējs neapšauba, ka 2024. gada 24. novembrī plkst. 01:11 (izsaukums) /Adrese C/ pretī Dzelzceļa pārvadam viņš šķērsoja /Adrese B//AdreseB/ no 13.janvāra ielas puses virzienā uz Daugavas pusi, tam neparedzētā vietā, un notika uzbraukums viņam ar transportlīdzekli /Transportlīdzeklis A/, reģistrācijas numurs /Numurs A/. Vienlaicīgi sūdzībā norāda, ka tieši transportlīdzekļa vadītājs ir pieļāvis pārkāpumu neizvēloties atbilstošu braukšanas ātrumu, kā rezultātā notika sadursme. Tāpat norāda, ka izdarītais pārkāpums vērtējams kā maznozīmīgs. Sūdzībā norādīts, ka iestāde nav nodrošinājusi sūdzības iesniedzēja tiesības zināt par pret viņu uzsākot administratīvā pārkāpuma procesu un, secīgi, pienācīgi realizēt savu aizstāvību, iesniegt lietā paskaidrojumus.

[10] Sūdzībā norādītais, ka iestāde nav nodrošinājusi sūdzības iesniedzējam tiesības zināt, ka pret viņu uzsākts administratīvā pārkāpuma process, ierobežojot paskaidrojumu sniegšanu un tiesības uz aizstāvību, atzīstams par nepamatotu.

[10.1] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 122. panta pirmo daļu lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu nekavējoties paziņo pie atbildības saucamajai personai, ja tāda ir zināma (arī tās pārstāvim, ja pie atbildības saucamā persona ir nepilngadīga), un personai, kurai nodarīts kaitējums.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 131. pantam, ja administratīvā pārkāpuma lietu neizskata tūlīt pēc pārkāpuma konstatēšanas, procesa dalībniekiem un citām personām, kuras ir uzaicinātas uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, informāciju par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiku un vietu paziņo tādā veidā, lai informācija ir uzskatāma par paziņotu vismaz piecas dienas pirms administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas.

[10.2] No lietas materiāliem redzams, ka administratīvā pārkāpuma process uzsākts 2025. gada 3. oktobrī ar lēmumu, kas sūdzības iesniedzējam paziņots 2025. gada 9. oktobrī.

Ar 2025. gada 10. oktobra pavēsti sūdzības iesniedzējs informēts par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā 2025. gada 22. oktobrī. Pavēstē norādīts administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiks un vieta, kā arī iekļauta informācija par administratīvā pārkāpuma būtību.

2025. gada 22. oktobrī administratīvā pārkāpuma lieta iestādē izskatīta piedaloties cietušajam. No sūdzības iesniedzēja saņemts lūgums skatīt lietu rakstveida procesā. Iestādē ir saņemti sūdzības iesniedzēja rakstveida paskaidrojumi, kuri ir ņemti vērā, izskatot lietu iestādē.

[10.3] Ievērojot norādīto, nav pamata uzskatīt, ka sūdzības iesniedzējam netika nodrošinātas tiesības uz aizstāvību, vai ka persona nebija pienācīgi un savlaicīgi informēta par uzsākto administratīvā pārkāpuma procesu.

Sūdzības iesniedzējs par uzsākto administratīvā pārkāpuma procesu un lietas izskatīšanu mutvārdu procesā informēts savlaicīgi un viņam bija pietiekošas iespējas sniegt lietā paskaidrojumus un realizēt aizstāvību.

[11] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 13. punktu gājējiem brauktuve jāšķērso pa gājēju pārejām (pazemes vai virszemes), bet, ja to nav, – krustojumos pa ietvju vai nomaļu iedomāto turpinājumu. Ja gājēja redzamības zonā gājēju pārejas vai krustojuma nav, brauktuvi atļauts šķērsot taisnā leņķī attiecībā pret brauktuves malu, iepriekš pārliecinoties, ka netuvojas transportlīdzekļi.

Ceļu satiksmes noteikumu 16. punktā noteikts, ka ārpus gājēju pārejas vietās, kur satiksme netiek regulēta, gājēji drīkst iziet uz brauktuves tikai pēc tam, kad ir novērtējuši attālumu līdz transportlīdzekļiem, kas tuvojas, kā arī novērtējuši to braukšanas ātrumu un pārliecinājušies, ka brauktuves šķērsošana nav bīstama un ka netiks traucēta transportlīdzekļu satiksme.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 70. panta otro daļu par gājējiem noteikto pienākumu pārkāpšanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu gājējam no divām līdz sešām naudas soda vienībām.

Iestādes 2025. gada 22. oktobra lēmumā, kas, noraidot sūdzību, ar augstākas amatpersonas lēmumu atstāts negrozīts, norādīts, ka 2024. gada 24. novembrī plkst. 01:11 (izsaukums) /Adrese C/ pretī Dzelzceļa pārvadam, /Persona A/ šķērsoja /Adrese B//AdreseB/ no 13. janvāra ielas puses virzienā uz Daugavas pusi, tam neparedzētā vietā, nepārliecinājās par attālumu līdz transportlīdzekļiem, kas tuvojas, kā arī novērtējot to braukšanas ātrumu un nepārliecinoties, ka brauktuves šķērsošana nav bīstama, kā rezultātā notika uzbraukums gājējam ar transportlīdzekli /Transportlīdzeklis A/, reģistrācijas numurs /Numurs A/. Ar minētajām darbībām /Persona A/ ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 13 un 16. punktu un izdarījis Ceļu satiksmes likuma 70. panta paredzēto pārkāpumu.

[12] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 90. panta pirmo un otro daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā. Administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

Minētā panta trešā daļa noteic, ka bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu ir uzskatāmas tās ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī fiksējusi amatpersona, ja vien administratīvā pārkāpuma procesā netiek pierādīts pretējais.

Augstāka amatpersona, izskatot sūdzību par iestādes lēmumu, ir vērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus:

2024. gada 24. marta liecībā /Persona E/ norāda, ka 2024. gada 24. novembrī vadījis transportlīdzekli /Transportlīdzeklis A/ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /Numurs A/ pa 11. novembra /AdreseB/ Krasta ielas virzienā, kad persona, skrienot, šķērsoja ceļu no kreisās puses, ietriecoties liecinieka vadītajā transportlīdzeklī. Persona nav bijuši atstarojošie elementi. Braucis ar ātrumu 50-60 km/h.

Lietas materiālos atrodas fotofiksācija no notikuma vietas, kurā redzams ceļu satiksmes negadījuma vieta un ceļu satiksmes negadījuma rezultātā bojātais transportlīdzeklis.

Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā iekļauta informācija par notikušo ceļu satiksmes negadījumu. Tajā norādīts, ka 2024. gada 24. novembrī pulksten 01.11 (izsaukums) Rīgā 11. novembra krastmalā pretim Dzelzceļa pārvadam notika sadursme starp transportlīdzekli /Transportlīdzeklis A/ ar valsts reģistrācijas Nr. /Numurs A/ (vadītājs /Persona E/), kurš brauca pa 11. novembra /AdreseB/ no Akmens tilta virzienā uz Ģenerāļa Radziņa /AdreseB/, gājēju /Persona A/, kurš šķērsoja 11. novembra /AdreseB/ no 13. janvāra ielas puses virzienā uz Daugavas pusi. Gājējs /Persona A/ hospitalizēts uz ārstniecības iestādi.

Eksperta /Persona F/ eksperta atzinumā Nr. 25-577 ir secināts, ka par automobiļa /Transportlīdzeklis A/ aptuveno braukšanas ātrumu pirms negadījuma iespējams spriest, ņemot vērā 2025. gada 5. septembra apskates protokola datus un videoieraksta laika atskaiti, izvērtējot fragmentu, kur redzama automobiļa /Transportlīdzeklis A/ tuvošanās negadījuma vietai. Noteikts, ka automobilis /Transportlīdzeklis A/ tuvojās negadījuma vietai ar aptuveno vidējo ātrumu 58 km/h.

Eksperta /Persona F/ eksperta atzinumā Nr. 25-258 ir secināts, ka nav pamata uzskatīt, ka automobiļa /Transportlīdzeklis A/ vadītājam bija tehniska iespēja novērst uzbraukumu bremzējot, un, ka automobiļa vadītāja darbības bija saistāmas ar uzbraukuma rašanos. No satiksmes drošības viedokļa gājēja darbības bija ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesls.

Lietas materiālos atrodas videoieraksti, kuros fiksēts ceļu satiksmes negadījums.

[13] Pārsūdzētajā lēmumā izteiktās atziņas, ka, pārbaudot lietas materiālus, tajā skaitā video ierakstus, eksperta atzinumus, secināms, ka /Persona A/ šķērsoja 11. novembra krastmalas brauktuvi, no 13. janvāra ielas puses Daugavas virzienā, tam neparedzētā vietā, nepārliecinoties par attālumu līdz automobilim /Transportlīdzeklis A/, kas tuvojās no labās puses Dzelzceļa pārvada virzienā, nenovērtējot tuvojošā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu un nepārliecinoties, ka brauktuves šķērsošana nav bīstama, atzīstami par pamatotiem.

[14] Attiecībā uz sūdzība norādīto, ka transportlīdzekļa vadītājs ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu, vadot automobili ar ātrumu aptuveni 58 km/h, tiesa ņem vērā eksperta atzinumā Nr. 25-258 norādīto, ka nav pamata uzskatīt, ka automobiļa /Transportlīdzeklis A/ vadītājam bija tehniska iespēja novērst uzbraukumu bremzējot, un, ka automobiļa vadītāja darbības bija saistāmas ar uzbraukuma rašanos. Pie šādas atziņas, izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, nonākusi arī augstāka amatpersona. Lai arī transportlīdzekļa vadītājs ir pārsniedzis atļauto ātrumu par aptuveni 8 km/h, tieši /Persona A/ pienākums bija pārliecināties par iespēju šķērsot brauktuvi, neapdraudot satiksmes drošību, cita starpā, novērtējot tuvojošos transportlīdzekļu braukšanas ātrumu. Šajā gadījumā sūdzības iesniedzējam atbildība iestājas par to, ka minētā persona acīmredzami, šķērsojot brauktuvi ārpus gājēju pārejas vietās, kur satiksme netiek regulēta, nav izpildījusi Ceļu satiksmes noteikumu 13. un 16. punktā noteiktās prasības, proti:

1.nav novērtējusi attālumu līdz transportlīdzekļiem, kas tuvojas;

2. nav novērtējusi to braukšanas ātrumu;

3. nav pārliecinājusies, ka brauktuves šķērsošana nav bīstama;

4. nav pārliecinājusies, ka netiks traucēta transportlīdzekļu satiksme.

Noskatoties lietas materiāliem pievienoto videoierakstu, kurā redzams kā /Persona A/ iestādes lēmumā norādītajā laikā un vietā šķērso brauktuvi, kā arī sūdzības iesniedzēja sadursme ar transportlīdzekli, secināms, ka sūdzības iesniedzējs, pastāvot salīdzinoši intensīvai satiksmei, tam neparedzētā vietā brauktuvi šķērso diennakts tumšajā laikā.

Ievērojot normatīvajos aktos noteikto, gājējam, kas ir sūdzības iesniedzējs, šķērsojot brauktuvi tam neparedzētā vietā, bija pienākums pārliecināties par ceļu satiksmes drošību, to vai netuvojas transportlīdzeklis, izvērtējot tuvojošā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu un savas iespējas šķērsot brauktuvi tā, lai netiktu nodarīts kaitējums ceļu satiksmes drošībai. Savukārt pierādījumi lietā apstiprina un iestāde pareizi ir secinājusi, ka sūdzības iesniedzējs likumā noteiktās prasības nav izpildījis.

Izvērtējot sūdzības iesniedzējas argumentus, augstākas amatpersonas lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, konstatējams, ka sūdzības iesniedzējs nav ievērojis Ceļu satiksmes likuma 19. pantā noteikto pienākumu – pildīt Ceļu satiksmes likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus. Tāpat ir pamats secinājumam, ka sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 13. un 16. punktā noteikto.

Augstāka amatpersona ir veikusi lietas apstākļu izpēti un atzinusi, ka sūdzības iesniedzēja darbībās konstatējams Ceļu satiksmes likuma 70. panta otrajā daļā paredzētais pārkāpums. Savukārt sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītie argumenti vērtējami kā neatbilstoši lietā konstatētajiem faktiem un norāda uz centieniem izvairīties no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[15] Sūdzības iesniedzējs, izvirzot iebildumus pret augstākas amatpersonas lēmumu, norāda, ka, augstāka amatpersona nepamatoti atteikusies atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā pie administratīvās atbildības saucamajai personai ir nodarīti veselības bojājumi, būtiski samazinājušās darba spējas. Nodarītais kaitējums būtiski ietekmē sūdzības iesniedzēja ikdienu, atgādina par ceļu satiksmes negadījumu.

[15.1] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 11. panta pirmo daļu, ja personas izdarītais administratīvais pārkāpums konkrētajos apstākļos nav radījis tādu apdraudējumu tiesiski aizsargātajām interesēm, lai par to piemērotu sodu (maznozīmīgs pārkāpums), amatpersona var neuzsākt administratīvā pārkāpuma procesu, bet, ja tas ir uzsākts, amatpersona, augstāka amatpersona vai tiesa jebkurā stadijā var to izbeigt, nepiemērojot sodu.

Šajā gadījumā amatpersona, augstāka amatpersona vai tiesa, ja to atzīst par lietderīgu, izsaka personai aizrādījumu. Aizrādījums nerada tiesiskas sekas.

Administratīvās atbildības likuma 11. pants dod amatpersonai, augstākai amatpersonai un tiesai plašu rīcības brīvību izvērtēt: 1) vai konkrētajos apstākļos par administratīvo pārkāpumu ir samērīgi piemērot administratīvo sodu; 2) vai administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšana un administratīvā soda piemērošana konkrētajos apstākļos ir lietderīga un sasniedz mērķi atturēt administratīvā pārkāpuma izdarītāju un citas personas no turpmākas administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī veicināt sabiedrības paļāvību un uzticību valsts pārvaldei. Personai nav subjektīvo tiesību prasīt administratīvo pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu. Šāda rīcības brīvība paredzēta tikai lēmuma pieņēmējam (*Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvās atbildības likuma skaidrojumi, autoru kolektīvs* /Persona G/ *un* /Persona H/ *zinātniskajā redakcijā*, /Nosaukums A/*, 2020., 116. lpp*).

Ņemot vērā konstatētā pārkāpuma apdraudējumu ceļu satiksmei, to, ka minētā pārkāpuma rezultātā nopietni tika apdraudēta ne tikai pie administratīvās atbildības saucamās personas, bet arī pārējo ceļu satiksmes dalībnieku dzīvība un veselība, izvērtējot konkrētās lietas apstākļus, nav iespējams sūdzības iesniedzēja pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu. Administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšana un administratīvā soda piemērošana konkrētajos apstākļos, kad nopietni tikusi apdraudēta ceļu satiksme, sūdzības iesniedzējam atrodoties alkohola reibumā (atbilstoši 2025. gada 22. septembra lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu norādītajam, iestājoties stacionārā sūdzības iesniedzēja asinīs konstatēti 2,90g/L etilspirta), ir lietderīga un sasniedz mērķi atturēt administratīvā pārkāpuma izdarītāju un citas personas no turpmākas administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī veicina sabiedrības paļāvību un uzticību valsts pārvaldei.Atbrīvojot /Persona A/ no administratīvās atbildības, neveidotos vienlīdzīga, tiesiska un judikatūrai atbilstoša administratīvo sodu piemērošana par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem.

Atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 90. pantam privātpersonai ir jāzina, kādas tiesiskās sekas rodas, radīsies vai var rasties no noteiktiem juridiskiem faktiem vai noteiktas rīcības (darbības vai bezdarbības), lai viņa varētu izdarīt apzinātu izvēli un vajadzības gadījumā pielāgot savu rīcību. Personai, kas piedalās ceļu satiksmē, jāapzinās iespējamās sekas un atbildība par Ceļu satiksmes noteikumu neievērošanu.

[15.2] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 16. panta otro daļu viena naudas soda vienība ir piec*euro*.

Par Ceļu satiksmes likuma 70. panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu personai piemērojams brīdinājums vai naudas sods līdz sešām naudas soda vienībām.

Par attiecīgā pārkāpuma izdarīšanu /Persona A/ piemērots naudas sods četru naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 20 EUR.

Valsts policija, nosakot sodu par izdarīto administratīvo pārkāpumu,ir vērtējusi administratīvā pārkāpuma izdarīšanas apstākļus un ņēmusi vērā faktus, kuriem varētu būt nozīme soda noteikšanā, pārkāpuma raksturu – riski ceļu satiksmes drošībai, sabiedrības intereses, pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, novērtējusi vai pastāv atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Iestādes augstāka amatpersona lēmumā, vērtējot pārkāpuma raksturu, ir secinājusi, kasūdzības iesniedzējs pārkāpuma izdarīšanas brīdī ir bijis alkohola reibumā, kas saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 21. panta 4. punktu uzskatāms par atbildību pastiprinošu apstākli. Par pamatotu atzīstams iestādes secinājums, vērtējot pakāpuma raksturu, ka sūdzības iesniedzējs ar savām darbībām būtiski ir apdraudēja ceļu satiksmes drošību.

Piemērotais sods sasniedz Administratīvās atbildības likuma 13. pantā noteikto administratīvā soda mērķi, proti, administratīvais sods ir ietekmēšanas līdzeklis, kas tiek piemērots administratīvo pārkāpumu izdarījušajai personai, lai aizsargātu sabiedrisko kārtību, atjaunotu taisnīgumu, sodītu par izdarīto pārkāpumu, kā arī atturētu administratīvo pārkāpumu izdarījušo personu un citas personas no turpmākas administratīvo pārkāpumu izdarīšanas.

Ņemot vērā norādīto, pārkāpuma raksturu, kā arī, vērtējot sūdzības iesniedzēja attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, iesniedzēja personību, piemērotais sods atzīstams par atbilstošu administratīvā soda mērķim.Piemērotais sods 20 EUR nav uzskatāms par nesamērīgu, jo tas atbilst pārkāpuma raksturam, smagumam un administratīvās atbildības preventīvajam mērķim.

[16] Pārsūdzētā lēmuma saturs liecina par lietas faktisko apstākļu izvērtējumu, tajā skaitā par sūdzības iesniedzēja norādīto apstākļu izvērtējumu. Pārsūdzētajā lēmumā norādītā motivācija par administratīvā pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem, administratīvā soda piemērošanas pamatotību un apmēru atbilst Administratīvās atbildības likumā noteiktajiem principiem par administratīvā soda piemērošanu.

Fakts, ka sūdzības iesniedzējs par izdarīto pārkāpumu, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, nevar būt par pamatu, lai atceltu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Sūdzību izskatīšanas nodaļas priekšnieces /Persona B/ 2025. gada 2. decembra lēmumu Nr. 15550009826825-5 ar kuru atstāts negrozīts 2025. gada 22. oktobra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu Izmeklēšanas biroja Izmeklēšanas nodaļas Galvenā inspektora /Persona C/ lēmums Nr. 15550009826825-4par soda piemērošanu/Persona A/.

[17] Administratīvās atbildības likuma 227. panta pirmā daļa noteic, ka tiesa, izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, var pieņemt vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāt lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraidīt; 2) atcelt lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu pilnībā vai atceltajā daļā; 3) atcelt lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā, konstatēt personas atbildību administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt sodu; 4) grozīt soda mēru ietvaros, kuri paredzēti tiesību normā, kas nosaka atbildību par konstatēto administratīvo pārkāpumu.

Pastāvot norādītajiem apstākļiem atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 227. panta pirmās daļas regulējumam augstākas amatpersonas lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 227. panta pirmās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Sūdzību izskatīšanas nodaļas priekšnieces /Persona B/ 2025. gada 2. decembra lēmumu Nr. 15550009826825-5 ar kuru atstāts negrozīts 2025. gada 22. oktobra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu Izmeklēšanas biroja Izmeklēšanas nodaļas Galvenā inspektora /Persona C/ lēmums Nr. 15550009826825-4.

Noraidīt /Persona A/ sūdzību.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams tiesas kancelejā 2026. gada 6. maijā.

Tiesnese S. Babre

Dokuments parakstīts ar drošu e-parakstu un satur laika zīmogu